

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Су I – 7 42/24-2
17.12.2024. године
Београд

**ИЗЈАШЊЕЊЕ ВРХОВНОГ СУДА О ЗАКЉУЧЦИМА УСВОЈЕНИМ НА
ЗАЈЕДНИЧКОЈ СЕДНИЦИ АПЕЛАЦИОНИХ СУДОВА,
ОДРЖАНОЈ 15.11.2024. ГОДИНЕ У НИШУ**

На седници Грађанског одељења Врховног суда одржаној 17.12.2024. године, разматрана су четири спорна питања о којима су се изјаснили апелациони судови на заједничком састанку од 15.11.2024. године. Седница Грађанског одељења је донела следеће закључке:

1. Питање: Да ли су власници посебних делова зграде, као носиоци права заједничке недељиве својине на заједничким деловима зграде и уређајима, нужни супарничари у парницама за накнаду штете која потиче од заједничке ствари, као опасне ствари?

ЗАКЉУЧАК: Врховни суд прихвата усаглашени став апелационих судова који гласи:

Заједничари нису нужни супарничари у поступку ради накнаде штете коју претрпи треће лице поводом заједничке ствари.

2. Питање: Да ли поступак принудне наплате трошкова кривичног поступка представља једностраначки поступак, који по службеној дужности спроводи јавни извршитељ, а решење о извршењу доноси суд у смислу одредби члана 40 Закона о судским таксама?

ЗАКЉУЧАК: Врховни суд прихвата усаглашени став апелационих судова који гласи:

Поступак принудне наплате трошкова кривичног поступка представља једностраначки поступак, који по службеној дужности спроводи јавни извршитељ, а решење о извршењу доноси суд у смислу одредби члана 40 Закона о судским таксама.

3. Питање: На коме је у парницама по тужбама за накнаду материјалне штете од елементарне непогоде – града, која се захтева од Републике Србије у смислу члана 172. ЗОО, терет доказивања чињеница од којих зависи оцена постојања одговорности тужене за накнаду штете у ситуацији када је на штетом захваћеном подручју деловала противградна одбрана надлежног радарског центра, али није дејствовала једна од лансирних станица.

Да ли је с тим у вези, тужилац у таквим парницама у обавези да докаже да је недејствовање једне лансирне противградне станице у адекватној узрочно-последичној вези са насталом штетом или је на туженој терет доказивања чињенице да је, с обзиром на начин на који је противградна заштита дејствовала на дан штетног догађаја, поступано у складу са прописаном методологијом рада противградне заштите, те да би до штете свакако дошло?

4. Питање: Да ли је програм решавања вишка запослених могао да произведе правно дејство у ситуацији када је одлука о његовом усвајању донета и потписана од стране неовлашћеног лица, или се ради о процедуралном пропусту који не утиче на чињеницу постојања правног основа за престанак радног односа, а све у вези једне од правних последица незаконитости одлука о престанку радног односа, враћања на рад?

Разматрајући питања означена под бројем 3. и 4. седница одељења је закључила да се она односе на конкретну ситуацију и да одговор зависи од чињеница утврђених у конкретном предмету. Притом, у Врховном суду, поводом изјављене посебне ревизије, примљен је предмет по тужби тужиоца који је претрпео штету на усевима услед временске непогоде – града на подручју општине Лебане (20.06.2020. године), захтевајући накнаду штете од Републике Србије, због пропуста у раду њених органа, у смислу члана 172. ЗОО.

Имајући ово у виду, седница Грађанског одељења је одлучила да се о ставовима апелационих судова, којима је дат одговор на питања означена под бројевима 3. и 4, не може изјашњавати.

ПРЕДСЕДНИК ГРАЂАНСКОГ ОДЕЉЕЊА

судија Бранислав Босиљковић